

баща си, който е смяталъ че сина може да учи въ сръбско у-ще и да си остане пакъ твърдъ българинъ, Михайловъ постъпва въ Скопската сръбска гимназия - въ седмия класъ. Усвоява отлично сръбски езикъ и се ползува съ симпатитѣ на учителитѣ. Като ученикъ въ Скопската гимназия, заедно съ ученицитѣ на седмия класъ, пътувалъ по Шумадия на екскурзия, която е била нарочно устроена за младитѣ "нови сърби"-ученици, за да може да имъ се повлияе въ сръбски духъ. Михайловъ не е забравилъ, че въ Врънячка баня, курортно мѣсто въ Шумадия, е срѣдналъ сегашния сръбски Кралъ, тогава Прѣстолонаслѣдникъ, Александъръ. Последния е билъ заедно съ сръб. поетъ Драгутинъ Иличъ. Всички ученици отъ Македония, участници въ тази екскурзия, сж помислили, че Прѣстолонаслѣдника не случайно се е обадилъ на тѣхъ и е размѣнилъ по нѣколко думи; цѣльта е била все една - да се спечелятъ сърдцата на младитѣ хора.

Отъ прѣбиванието си въ сръб. училище за една година и прѣстояването си подъ сръбска властъ (сичко двѣ и половина години) Михайловъ е ~~трѣгъ довелъ~~ ^{стѣпилъ}. Туй му е дало възможность да опознае добръ сръбитѣ, а главно - да разбере намѣренията на сръбитѣ относително Македония и да почувствува лично съ какви маниери искатъ да осществятъ тѣзи си намѣрения.

Прѣзъ третѣ години на българския режимъ въ Македония/1915-1918/ Михайловъ е билъ въ Шипъ. Къмъ края на европейската война е взетъ войникъ въ българската армия - въ 4 артил. полкъ въ Софя. Настъпва примирието. Михайловъ се записва студентъ въ Софийския Университетъ, но се сближава и съ своя видень съгражданинъ Тодоръ Александровъ, съ когото отъ 1918 г. до смъртта му/на Тодора/ е въ най-близка връзка и сътрудничество при всички борби и развили се събития.

Отъ срѣдата на 1922 г. до срѣдата на 1923 г. е ималъ разправия съ фронта на тѣй нарѣченитѣ федератисти въ България. Прѣзъ туй врѣме е билъ гонень отъ режима на Стамболийски и непрѣкъснато се е криелъ..

